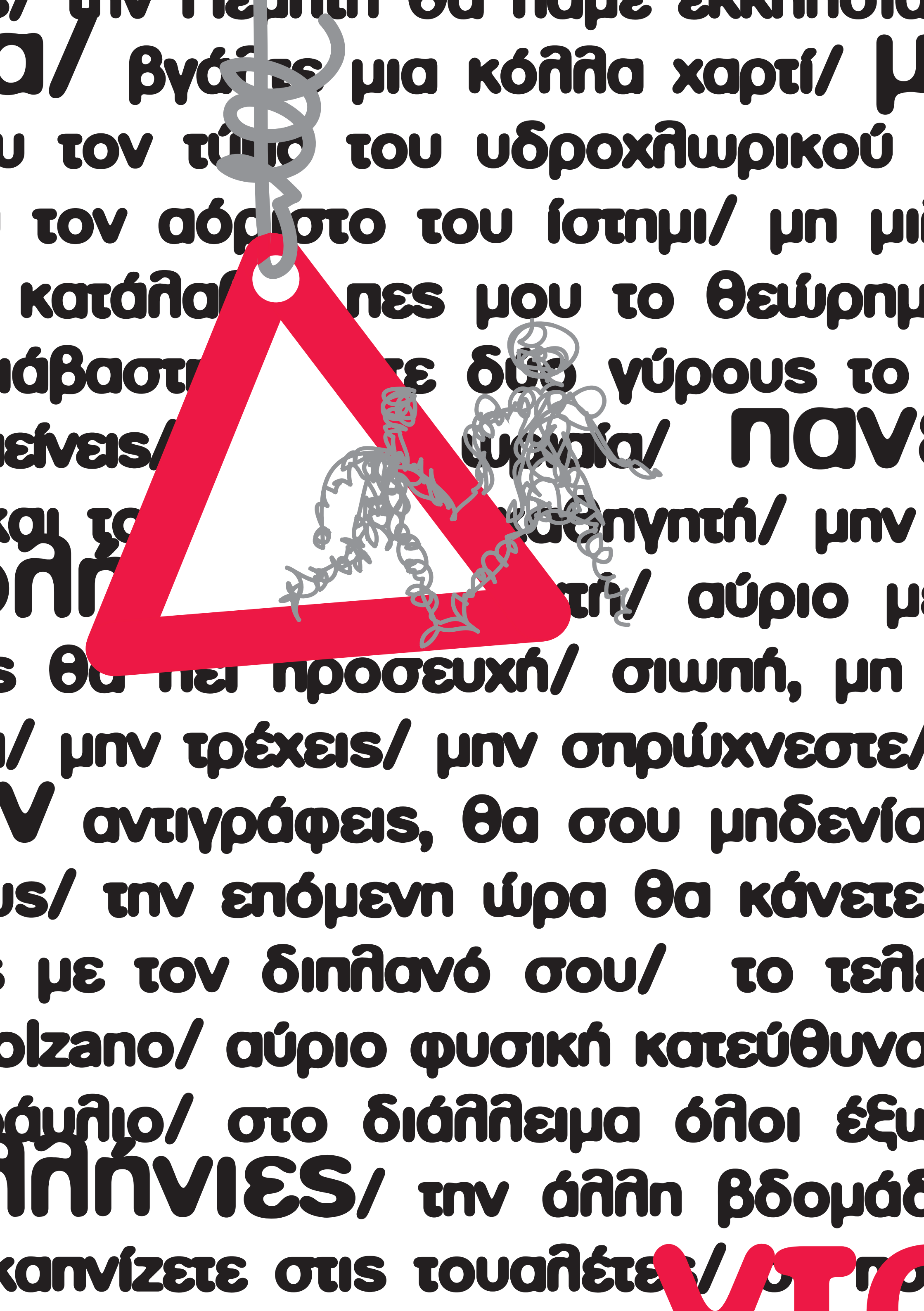
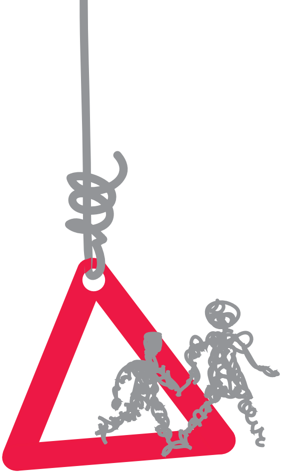

μια κόλλα χαρτί/
τον τύπο του υδροχλωρικού
τον αόριστο του ίστημι/
πες μου το
γύρους το
σιωπή, μη
μην τρέχεις/ μην σπρώχνεστε/
αντιγράφεις, θα σου
την επόμενη ώρα θα
με τον διπλανό σου/ το
αύριο φυσική
στο διάλλειμα όλοι
την άλλη
καπνίζετε στις τουαλέτες/

**αυτό το μπροσουράκι είναι το εισηγητικό μέρος της εκδήλωσης που πραγματοποιήθηκε στο Ρεσάλτο στις 15/2/2014 από το Πείρα(γ)μα-πρωτοβουλία από το ρεσάλτο ενάντια στο θεσμό της εκπαίδευσης και τους rage against the schoolmachine-πρωτοβουλία μαθητών και μη ενάντια στη σχολική μηχανή. Το πρώτο μέρος αφορά τα νέα δεδομένα στην εκπαίδευση. Τα κείμενα και οι πληροφορίες που παρατίθενται δεν είναι ολοκληρωμένα. Είναι το σημείο που καταφέραμε να φτάσουμε συλλογικά το ζήτημα των ραγδαίων αλλαγών στο εκπαιδευτικό σύστημα. Θεωρούμε το ζήτημα σημαντικό αλλά παράλληλα αρκετά πολύπλοκο ως προς την προσέγγιση του. Έτσι, παραθέτουμε τα δεδομένα έστω και σε αυτό το σημείο με σκοπό να λειτουργήσουν βοηθητικά για περαιτέρω ψάξιμο. Ακολουθεί το δεύτερο μέρος που αφορά τον θεσμό της εκπαίδευσης και αποτελείται από τέσσερις υποενότητες (δομές εξουσίς στο σχολείο, προσευχή και θρησκευτική κατήχηση, εκπαιδευτικό σύστημα και εθνικισμός/ πατριωτισμός και τέλος αξιολογητικό σύστημα/ βαθμοί) από την πρωτοβουλλία μαθητών και μη ενάντια στη σχολική μηχανή.*

«Εάν έχουμε έναν ανώτερο και εκπαιδευμένο αλλά άνεργο πληθυσμό ίσως αντιμετωπίσουμε μεγαλύτερες κοινωνικές συγκρούσεις. Υπάρχει ανάγκη να αντιστοιχήσουμε ξανά την κοινωνική θέση και το εκπαιδευτικό επίπεδο. Επιτέλους οι άνθρωποι πρέπει να γνωρίζουν τη θέση τους στην κοινωνία»

Δήλωση άγγλου βουλευτή

Καταρχάς να πούμε ότι:

α. Θα κάνουμε μια σύντομη ενημέρωση για τις αλλαγές στην εκπαίδευση που αφορούν τους μαθητές και όχι τους εκπαιδευτικούς και άλλους σχετιζόμενους εργαζόμενους με το εκπαιδευτικό σύστημα (π.χ. διοικητικούς στα πανεπιστήμια) που επίσης πλήττονται άμεσα.

β. Μιλάμε από τη σκοπιά που δεν αναγνωρίζει την δημόσια δωρεάν εκπαίδευση και το αντίστοιχο εκπαιδευτικό σύστημα σαν κάτι «καλό», σαν δικαίωμα, σαν δημόσιο αγαθό γενικά και αόριστα το οποίο πρέπει να υπερασπιστούμε. Θεωρούμε ότι το εκπαιδευτικό σύστημα δημιουργήθηκε σε μια συγκεκριμένη ιστορική περίοδο και εξυπηρετεί συγκεκριμένα συμφέροντα της εξουσίας (να παράγει πειθαρχημένους, φρόνιμους, ειδικευμένους εργάτες και υπηκόους. Να αναπαράγει την κουλτούρα του ανταγωνισμού, της καριέρας, του ατομισμού, της ανωτερότητας της πνευματικής εργασίας έναντι της χειρωνακτικής. Να αναπαράγει ρόλους και ιεραρχημένους τρόπους μεταφοράς της γνώσης). Παρόλα αυτά οι ραγδαίες αλλαγές σε όλο το εκπαιδευτικό σύστημα τα τελευταία λίγα χρόνια επιφέρουν πολύ σημαντικές αλλαγές στην καθημερινότητα των μαθητών και της νεολαίας τα οποία πρέπει να εντοπίσουμε και να επιχειρήσουμε να προτείνουμε τρόπους συλλογικής αντίστασης.

Πιο συγκεκριμένα με την παράθεση των παρακάτω δεδομένων θέλουμε να πούμε ότι:

1. Το εκπαιδευτικό σύστημα σε όλες του τις βαθμίδες αλλάζει.

2. Οι αλλαγές αυτές έχουν ξεκάθαρα κοινωνικά, ταξικά χαρακτηριστικά.

3. Οι αλλαγές αυτές ατσαλώνουν τα κάγκελα του σχολείου-φυλακή και του πανεπιστημίου (καταστολή, επιτήρηση, εκπειθάρχηση, εντατικοποίηση) εν μέσω οικονομικής, συστημικής, κοινωνικής κρίσης την στιγμή μάλιστα που οι μαθητές και η νεολαία μπορούν να αποτελέσουν «απειλή» μέσα σε αυτό το περιβάλλον [1] .

4. Η πίεση στην καθημερινότητα των μαθητών και των νεολαίων θα αυξάνεται διαρκώς (άσχημες συνθήκες στο σχολικό περιβάλλον, εντατικοποίηση και πίεση από το σχολείο και το σπίτι για εισαγωγή σε κάποια σχολή και για την απόκτηση του πτυχίου την ίδια στιγμή που θα είναι όλο και δυσκολότερο να γίνουν όλα αυτά. χιλιάδες μαθητές θα βρίσκονται εκτός τριτοβάθμιας θα πρέπει να βρουν δουλειά από νωρίς υπό άθλιες, λόγω και της κρίσης, συνθήκες, να μείνουν παραπάνω με τους γονείς, να λύσουν το θέμα του στρατού από νωρίς).

5. Οι αλλαγές αυτές σε όλο το εκπαιδευτικό σύστημα φαίνεται να είναι πολύ ριζικές και έτσι δημιουργούν το εξής ερώτημα: κατά πόσο είναι προϊόν της γενικότερης κρίσης ή και προϊόν μιας ουσιαστικής κρίσης στο ίδιο το εκπαιδευτικό σύστημα έτσι όπως έχει δομηθεί τον τελευταίο 1 περίπου αιώνα.

---

[1]Στο σημείο αυτό να αναφέρουμε τον Δεκέμβρη του 2008 όπου οι μαθητές έπαιξαν καταλυτικό ρόλο στην εξέγερση. Τα τελευταία χρόνια επίσης βλέπουμε να υπάρχει ένταση της καταστολής με εισβολή διάφορων αστυνομικών δυνάμεων σε υπό κατάληψη σχολεία ανά την ελλάδα, πιέσεις των μπάτσων σε γονείς αλλά και σε εκπαιδευτικούς

Πρωτοβάθμια

Δημοτικό

- Κλείσιμο και συγχωνεύσεις σχολείων (αυτό μεταφράζεται σε μεγαλύτερο αριθμό μαθητών ανά τάξη και συχνά, στο ότι πρέπει να διανύσει μεγαλύτερη απόσταση για να πάει κάποιος στο σχολείο).
- Δυσλειτουργία σχολείου (π.χ. δυσλειτουργία ολοήμερου, ελλείψεις σε ειδικότητες: μουσικοί, γυμναστές κ.λ.π)[2].
- Ζώνες Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας (ΖΕΠ)[3]

για ρουφιάνεμα μαθητών, ποινές σε μαθητές από δικαστήρια, υπουργικές αποφάσεις για τις καταλήψεις- κινητοποιήσεις (σύμφωνα με μια τελευταία τέτοια για κάθε σχολική μέρα που θα χάνεται λόγω καταλήψεων θα παρατείνεται το σχολικό έτος για αντίστοιχες μέρες. Επίσης οι διδακτικές ώρες που χάνονται θα αναπληρώνονται μέσα στις γιορτές) κ.α.

[2]Από αυτές τις δυσλειτουργίες πλήττονται άμεσα τα παιδιά μεταναστών και τα παιδιά σκληρά εργαζόμενων οικογενειών που δεν μπορούν να βοηθηθούν από τους γονείς τους στο διάβασμα.

[3]Από τις αρχές του 1980 φαίνεται ότι οι ΖΕΠ αποτελούν στρατηγική επιλογή των κρατών της Μεγάλης Βρετανίας και της Γαλλίας. Οι Ζώνες Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας είναι ένας θεσμός που συνδέθηκε με την προσπάθεια των αστικών κυβερνήσεων στα καπιταλιστικά κράτη να «εξομαλύνουν» τις πιο τρανταχτές και οξείες συνέπειες από την επέλαση των αναδιαρθρώσεων της δεκαετίας του ‘70 και του ‘80 που δημιούργησαν στρατιές ανέργων, «αποκλεισμένων» και απόκληρων όπως επίσης και του ρεύματος των μεταναστών δεύτερης γενιάς που προήλθαν από τη διάλυση των πρώην αποικιών σε κράτη όπως Γαλλία, Μ. Βρετανία, Βέλγιο, αλλά και στις ΗΠΑ.

Η επιχειρηματολογία είναι ότι ο θεσμός των ΖΕΠ λειτουργεί υπέρ της πρόληψης και αντιμετώπισης της σχολικής αποτυχίας και του λειτουργικού αναλφαβητισμού καθώς και στην πρόληψη της βίας, της παραβατικότητας και της χρήσης νόμιμων και παράνομων ουσιών καθώς και ότι επιδρά θετικά στην βελτίωση της σχολικής επίδοσης και στη μείωση του σκασιαρχείου.

Τα κριτήρια με το ποια σχολεία θα ενταχθούν στις ΖΕΠ είναι: η γεωγραφική τοποθεσία, η κοινωνικό-οικονομική σύνθεση των οικογενειών, η παρουσία αλλοδαπών ή αλλόγλωσσων παιδιών, η αναλογία μαθητών ειδικής εκπαίδευσης. Κάθε δίκτυο έχει επίκεντρο το γυμνάσιο, τα κύρια δημοτικά και νηπιαγωγεία που το τροφοδοτούν.

Στην ελλάδα το πρόγραμμα των ΖΕΠ ξεκίνησε τον Σεπτέμβριο του 2010 και έχουν ενταχθεί σε αυτό 19 σχολεία (ενδεικτικά: σχολεία σε αχαρναις, εξάρχεια, πλατεία βάθυς, Ξάνθη).Το πρόγραμμα βρίσκεται ακόμα σε πειραματικό στάδιο με διάφορα προβλήματα και είναι δύσκολο να προβλέψουμε με ποιον τρόπο ακριβώς θα εξελιχθεί. Η προοπτική του πάντως δείχνει να είναι αυτή της δημιουργίας σχολείων – γκέτο (αφού θα θεσμοθετηθούν και θα ενταθούν οι υπάρχοντες διαχωρισμοί και αποκλεισμοί και οι φτωχοί, οι μετανάστες, οι ‘’μη ικανοί’’ θα κατατάσσονται στη ζώνη που τους ‘’αξίζει’’)

Δευτεροβάθμια

Γυμνάσιο, Λύκειο

- 4 πανελλήνιες στο λύκειο (Προσμέτρηση βαθμολογίας όλων των μαθημάτων και από τις 3 τάξεις για να μπουν οι μαθητές σε πανεπιστήμιο. Θα δίνουν πανελλαδικές εξετάσεις, οι τρεις πρώτες για να προαχθούν από τάξη σε τάξη και να πάρουν το απολυτήριό τους και η τέταρτη για να εισαχθούν σε κάποιο ΑΕΙ ή ΤΕΙ). Παράλληλα το κράτος πριμοδοτεί με νόμους την ιδιωτική Γ βάθμια εκπαίδευση (αναγνώριση πτυχίων ΙΕΚ, αναγνώριση δυνατότητας στα δημόσια ιδρύματα να ιδρύουν ΙΕΚ, εισαγωγή manatzer στα συμβούλια διοίκησης των ιδρυμάτων). Όποιος έχει λεφτά λοιπόν ας σπουδάσει.

- Επαναφορά βάσης του 10 ή του 8 στα μαθήματα προσανατολισμού και γενικής παιδείας αντίστοιχα, αφού πλέον δεν συμψηφίζονται σε ένα γενικό μέσο όρο 10[4].

ΕΠΑΣ

- ο τρόπος προαγωγής είναι ο ίδιος, μόνο που οι μαθητές χάνουν τη δυνατότητα να επανεξεταστούν σε οποιοδήποτε μάθημα το Σεπτέμβρη και αναγκάζονται να επαναλαμβάνουν την τάξη.

- Ο θεσμός της μαθητείας, δηλαδή της πρακτικής άσκησης στην επιχείρηση (Οι νέοι που εργάζονται αμείβονται στα πλαίσια της μαθητείας με μισθούς – φιλοδωρήματα). Με

---

[4] Εντατικοποίηση, εξεταστικοκεντρική λογική, αποκλεισμός μαθητών από την εκπαιδευτική διαδικασία με βάση ταξικά χαρακτηριστικά (αφού όσοι δεν έχουν χρήματα για φροντιστήρια ας μείνει σπίτι του), ανταγωνισμός, βαθμοθηρία είναι μερικά από τα σημεία που θα ενταθούν με τις παραπάνω αλλαγές (4 πανελλήνιες και βάση του 10). Επίσης, η πίεση μεταφέρεται και στις προηγούμενες τάξεις αφού για να δώσεις πανελλήνιες από την πρώτη λυκείου πρέπει να «ετοιμαστείς» από το γυμνάσιο ακόμα και από το δημοτικό. Τέλος θα υπάρξει σημαντική μείωση εισακτέων στο λύκειο, στα ΑΕΙ και ΤΕΙ.

την απόλυση από το λύκειο δίνεται η δυνατότητα «επιπλέον κατάρτισης» και της χορήγησης πτυχίου επιπέδου 4 (αντί για 3) το οποίο προϋποθέτει την άμισθη εργασία του μαθητή για έναν χρόνο σε έναν φορέα επιλεγμένο από το σχολείο. Στη συνέχεια δίνεται η δυνατότητα παραμονής του εκπαιδευόμενου στο φορέα για 2 χρόνια με μεροκάματο 9(!)ευρώ, χωρίς ασφάλιση παρά μόνο για τις περιπτώσεις εργατικού ατυχήματος και μόνον όταν τα έξοδα δε μπορούν να καλυφθούν από κάποιο άλλο ταμείο.

- Δια βίου εκπαίδευση (ωθούνται χιλιάδες νέοι στο κυνήγι σεμιναρίων ή πρακτικής εργασίας άνευ πληρωμής, προκειμένου να μαζέψουν πιστωτικές μονάδες, αντί να σπουδάσουν στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.)

*

Πριν περάσουμε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση θα κάνουμε μια σύντομη αναφορά σε ένα καινούριο μέτρο που αφορά την επιχείρηση του κράτους «εκπειθάρχηση στα σχολεία», το project “**My School**”. Το “My School” θα αποτελεί (μόλις τεθεί σε πλήρη λειτουργία) μια βάση δεδομένων στην οποία θα καταγράφονται σε καθημερινό επίπεδο πληροφορίες για εκπαιδευτικούς και μαθητές και συγκεκριμένα: προσωπικά στοιχεία (όπως το επάγγελμα γονιών), συμμετοχή σε απεργίες και στάσεις εργασίας, ανάρμοστες συμπεριφορές μαθητών (όπως συμμετοχή σε καταλήψεις αλλά και όποια άλλη κρίνεται σαν ανάρμοστη. Το ιστορικό των ανάρμοστων συμπεριφορών θα υπάρχει από την ηλικία των 5 στο νηπιαγωγείο και θα ακολουθεί τον μαθητή στην υπόλοιπη σχολική του πορεία), βαθμολογίες και σχολική επίδοση, καθημερινό παρουσιολόγιο μαθητών και εκπαιδευτικών, δεδομένα για την υγεία των μαθητών (στο μέλλον μπορεί να καταγράφονται ακόμα και στοιχεία DNA και δεδομένα ψυχικών δυσλειτουργιών). Το πλαίσιο σαφές: παρακολούθηση και καταστολή, με στόχο το διαχωρισμό από μικρή ηλικία σε ενταγμένους και μη στο σχολικό σύστημα, και την προώθηση ανάλογα με το προφίλ σε συγκεκριμένα σχολεία (π.χ. μήπως τα παιδιά μεταναστών θα πηγαίνουν σε συγκεκριμένα σχολεία – τα οποία, σύμφωνα με τη βάση δεδομένων, θα έχουν αξιολογηθεί και θα έχουν συγκεκριμένο προφίλ- και τα παιδιά των εύπορων οικογενειών στα αντίστοιχα;) και επαγγέλματα.

Τριτοβάθμια ΑΕΙ, ΤΕΙ

- Άρθρο 16: άδεια να ανοίξουν ιδιωτικά πανεπιστήμια.

- Νόμος Διαμαντοπούλου 2011: Κατάργηση ασύλου, ν+2[5], φοιτητές πετάγονται από εστίες, περιορισμός δικαιωμάτων σε δωρεάν σίτιση.

- 2012: Νέο διοικητικό όργανο στο οποίο συμμετέχουν και managers. Με την ύπαρξή τους στο πανεπιστήμιο μπορούν να ασκούν πλήρη έλεγχο στις σχολές που χρηματοδοτούν, να καθορίζουν τις δαπάνες και το περιεχόμενο των σπουδών, το περιεχόμενο των ερευνών, το ωράριο των πρακτικών, το κόστος σπουδών, να προωθούν μεταρρυθμίσεις ανάλογα με συγκεκριμένα οικονομικά συμφέροντα. Μπορούν επίσης να δημιουργούν εσωτερικούς κανονισμούς, να επιβάλουν την τάξη και την νομιμότητα και να παραπέμπουν σε πειθαρχικά συμβούλια όσους δεν ακολουθούν τις οδηγίες (βλ. καταλήψεις, παρεμβάσεις, σπρέι κ.λ.π).

- 2013 σχέδιο Αθηνά: Κατάργηση τμημάτων (Από το μέτρο αυτό φέτος μπήκαν 10.250 λιγότεροι μαθητές σε ΑΕΙ και ΤΕΙ). Επίσης τα δωρεάν συγγράμματα καταργούνται.[6]

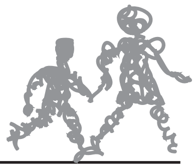
---

[5]Δηλαδή ο κάθε σπουδαστής πρέπει να τελειώσει την σχολή του στα προβλεπόμενα χρόνια + 2 έξτρα. Παρόλα αυτά υπάρχει η δυνατότητα να «παγώσει» την φοίτηση του και να την συνεχίσει μετά από κάποιο διάστημα χωρίς αυτό το διάστημα να προσμετρείται στην παραπάνω εξίσωση. Επίσης οι φοιτητές θα μπορούν αν δουλεύουν να βρίσκονται σε καθεστώς μερικής φοίτησης (δηλ. να διαλέγουν λιγότερα μαθήματα το χρόνο σε αντιστοιχία με μειωμένα δικαιώματα φοιτητή πχ πάσο, στέγαση, σίτιση κλπ.) για να τους δίνεται δικαιώματα να βγάλουν τη σχολή σε περισσότερα χρόνια.
[6]Στο πλαίσιο των παραπάνω αλλαγών και στην προσπάθεια του κράτους να διαφυλάξει, μέσα από την καταστολή, την εύρυθμη λειτουργία των πανεπιστημίων που «αλλάζουν» έχει ψηφιστεί ρύθμιση για φύλαξη

σκέψεις για το μετά

σκέψεις για το μετά

Το ζητούμενο δεν είναι να διεκδικήσουμε πίσω το παλιό σχολείο-φυλακή. Είναι να δούμε την συνολική εικόνα της καπιταλιστικής, εξουσιαστικής επίθεσης (στους χώρους δουλειάς, στην εκπαίδευση, στην υγεία, στην καθημερινότητα). Είναι να οργανωθούμε, να αφήσουμε στην άκρη ρόλους και ταυτότητες όπως αυτούς του μαθητή, του φοιτητή που μας φοριούνται και μας διαχωρίζουν από όλες τις υπόλοιπες πτυχές μας και συλλογικά να απαντήσουμε στο πως η ανάγκη και η επιθυμία για απόκτηση γνώσεων θα γίνει με τους δικούς μας όρους, πως η υποβάθμιση της καθημερινότητάς μας θα απαντηθεί με δικούς μας όρους, πως η μετακύληση του κόστους φοίτησης από το κράτος σε εμάς θα μπλοκαριστεί αλλά ταυτόχρονα ο λόγος και οι δράσεις μας θα κοιτάζουν μπροστά και όχι στο πως θα πάρουμε πίσω εχθρικές προς εμάς δομές όπως αυτή του σχολείου.

των πανεπιστημίων από εταιρείες security ενώ έχουν εντατικοποιηθεί οι αστυνομικές επιχειρήσεις εντός των σχολών. Ενδεικτικά: εκκένωση του καταυλισμού των ρομά στο πανεπιστήμιο της Πάτρας (οι οποίοι ζούσαν εκεί για τουλάχιστον 15 χρόνια), εισβολή της αστυνομίας στο Α.Π.Θ. σε κατάληψη εργολαβικών, επίθεση σε Athens.indymedia και 98fm, εισβολή στο ΤΕΙ Ηγουμενίτσας και συγκεκριμένα στην κατάληψη «κελί της ελευθερίας» και καταλήψεις στέγης, εισβολή στο Ε.Μ.Π και στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι αρχιτεκτονικής, εισβολή ΜΑΤ στο Ε.Κ.Π.Α, εκκένωση της κατάληψης Ν.Γύζη 33 – αυτοδιαχειριζόμενο στέκι ΤΕΙ στην Πάτρα, συλλήψεις μεταναστών και αγωνιστών σε άλλα περιστατικά.

ντριιιιν

Ξύπνημα στις 7, παρακολούθηση σχολικού προγράμματος, διάβασμα, φροντιστήριο, ύπνος και η ρουτίνα θα επαναλαμβάνεται. Μια ρουτίνα η οποία θα μας καταστήσει δέσμιους της. Οι ανησυχίες μας, τα ενδιαφέροντα μας και η καλλιτεχνική μας έκφραση θα αναβληθούν πιθανότατα για χάρη της μελλοντικής μας επαγγελματικής αποκατάστασης! (χαχα ποιάς λέει?). Ίσως κάποιο σημαντικό γεγονός να διακόψει αυτή την επαναλαμβανόμενη λήθη όπως όταν κάποιος καθηγητής εκμεταλλευτεί την εξουσία που του παρέχεται για να μας βάλει απουσία χωρίς λόγο ή όταν διευθύντρια στην ιδέα της κατάληψης αρχίσει να απειλεί θεούς και δαίμονες. Τα ερωτηματικά κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους θα πληθαίνουν. Τελικώς το σχολείο αποσκοπεί στην καλλιέργεια και στην ενδυνάμωση της συνείδησης μας ή στην χαλιναγώγηση της? Ο στόχος του κειμένου δεν είναι σε καμία περίπτωση η αμφισβήτηση του ρόλου της παιδείας και της μόρφωσης, καθώς οι αρετές αυτές θεωρούμε πως είναι απαραίτητα εργαλεία στον δρόμο τόσο για την ατομική όσο και για τη συλλογική αυτοπραγμάτωση, αλλά μια κριτική στο θεσμό της εκπαίδευσης τον οποίο θεωρούμε ανεπαρκή και μη λειτουργικό!

• Δομές εξουσίας στο σχολείο

Το σχολείο διέπεται από κάθετη ιεραρχία. Ο/Η διευθυντής/ρια μπορεί να ασκεί πειθαρχικά στους καθηγητές, ενώ οι καθηγητές με τη σειρά τους μπορούν να επιβάλλονται στους μαθητές χωρίς να λογοδοτούν σε κανένα. Αυτές οι εξουσιαστικές σχέσεις είναι σχεδόν μονόδρομες καθώς η αντίθετη ροή των σχέσεων αυτών είναι πρακτικά αδύνατη. Αυτό μας προσβάλλει και μας εξοργίζει καθώς ερχόμαστε καθημερινά αντιμέτωποι με την ηλιθιότητα που κουβαλούν μερικοί στο κεφάλι τους την οποία βέβαια μπορούν να πραγματοποιούν χωρίς κανένα ενδοιασμό. Επιπλέον τα εργαλεία που υπάρχουν για το σκοπό αυτό όπως είναι τα πενταμελή και το δεκαπενταμελές είναι ένα ευτελές εργαλείο

το οποίο αποφασίζει για τους μαθητές, χωρίς τους μαθητές, βάση μιας ψήφου που πάρθηκε με αμφιβόλου ποιότητος κριτήρια.

Προσευχή και θρησκευτική κατήχηση

Ακόμα και πριν ξεκινήσει το μάθημα η αναγκαστική προσευχή μας χτυπάει την πόρτα... Δεν θα ξεχάσω που κανένας μαθητής δεν ήθελε να βγει μπροστά σε όλους ώστε να πει την προσευχή και η διευθύντρια με αγανάχτηση είπε "εντάξει..περάστε στις αίθουσές σας". Αφού επαναλήφθηκε 2-3 φορές το ίδιο πράγμα, άρχισε να απειλεί όσους δεν συνεργάζονταν μαζί της. Το πρόβλημα με την προσευχή λοιπόν δεν είναι τα 5 λεπτά που δεσμεύει από τον χρόνο μας αλλά το γεγονός ότι αποτελεί έναν κορεσμένο θεσμό που ουσιαστικά επιβάλλεται μεταξύ ανθρώπων με διαφορετικές αντιλήψεις περί θρησκείας και συντηρεί το θεοκρατικό κράτος που κάποια άρρωστα μυαλά ακόμα επιθυμούν. Περνάει ξεκάθαρα το μήνυμα ότι η θρησκεία είναι πάντα παρόν και αποτελεί θεσμό που εάν δεν δέχεσαι είσαι αντικοινωνικό στοιχείο. Ούτως η άλλως κανείς δεν πέρασε στη σχολή που ήθελε με τις προσευχές. Επιπλέον το μάθημα των θρησκευτικών προβάλει σαν μόνη σωστή θρησκεία τον χριστιανισμό και όταν αυτό το μάθημα διδάσκεται και στο δημοτικό, τότε μιλάμε για πλύση εγκεφάλου. Το σχολείο λοιπόν δεν μαθαίνει στους μαθητές να σκέφτονται... ΑΛΛΑ ΠΩΣ ΝΑ ΣΚΕΦΤΟΝΤΑΙ.

Εκπαιδευτικό σύστημα και Εθνικισμός/Πατριωτισμός

Το εκπαιδευτικό σύστημα εκτός αυτού που αναφέρθηκε παραπάνω προωθεί τον πατριωτισμό και τον εθνικισμό επίσης. Καταρχάς η ιστορία παρουσιάζεται από μια πλήρως υποκειμενική σκοπιά. Για παράδειγμα στην Ελλάδα ο Μέγας Αλέξανδρος παρουσιάζεται σαν ήρωας όπως αντίστοιχα στην Τουρκία ο Σουλεϊμάν το ίδιο ενώ στην πραγματικότητα και

οι δύο ήταν ιμπεριαλιστές με καταστροφικά αποτελέσματα για πολλούς πολιτισμούς και τον θάνατο εκατομμυρίων ανθρώπων. Επίσης το σύστημα με εθνικές γιορτές και παρελάσεις μας υπενθυμίζει το παρελθόν με το δικό του τρόπο, κάτι το οποίο θα του φανεί χρήσιμο στο μέλλον. (όταν για παράδειγμα θα χρειαστεί να λογοδοτήσουν για τις αυτοκτονίες, τα ποσοστά ανεργίας και την αδυναμία του συστήματος να ανακάμψει οι εκφραστές του δεν θα χρειαστεί να κοπιάσουν ιδιαίτερα. Θα δηλώσουν ακόμη μια φορά την αγάπη τους για τη πατρίδα, θα χαϊδέψουν τα αυτιά του λαού λέγοντας μπούρδες όπως "οι έλληνες τα καταφέρνουμε πάντα σε δύσκολες στιγμές" και η καθημερινότητα θα συνεχίσει να κυλάει έως ότου συνειδητοποιήσουμε ότι δεν αλλάζει τίποτα έτσι). Για εμάς ωστόσο η πατρίδα δεν έχει βάση. Δεν αγωνιζόμαστε για να επανακάμψει η εθνική οικονομία και να μπορεί μετά ο κάθε έλληνας κεφαλαιοκράτης να μας εκμεταλλευτεί όπως "τα παλιά καλά χρόνια". Ο αγώνας που διεξάγουμε είναι ταξικός και σε αυτόν ΔΕΝ χωράνε φυλετικές διακρίσεις!

Αξιολογητικό σύστημα/βαθμοί

Το βαθμολογικό σύστημα προάγει τον ανταγωνισμό καθώς ο μαθητής που βαθμολογείται με έναν χαμηλό βαθμό αντιμετωπίζεται από τους μαθητές με καλύτερες επιδόσεις όσο και από τον καθηγητικό συρφετό μειονεκτικά. Το ίδιο το σύστημα δρα ωφελιμιστικά και κρίνει τους μαθητές με βάση το συμφέρον του που είναι η μηχανική αποστήθιση και η στεγνή αφομοίωση των μαθημάτων, αδιαφορώντας για την ανάπτυξη της κριτικής ικανότητας και τα ιδιαίτερα ταλέντα του μαθητή. Ωστόσο ο ανταγωνισμός που προωθείται από το σχολείο δεν είναι και τόσο αθώος. Ο ανταγωνισμός μέσα στα πλαίσια του σχολείου είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με τον ανταγωνισμό που θα συναντήσουν οι μαθητές, δηλαδή το μελλοντικό εργατικό δυναμικό στο χώρο της εργασίας, αφού το ίδιο το οικονομικό σύστημα (καπιταλισμός) διαμορφώνει

μια οικονομική διαμάχη μεταξύ των εργαζομένων. Τελικά, το σχολείο όπως θέλει να σεβόμαστε τους καθηγητές μας έτσι θέλει να σεβόμαστε και τα αυριανά αφεντικά μας.

λακόπουλε στον πίνακ

εσείς πίσω ησυχία/ γράψτε μου

ην παρέλαση/ πες μου

περάσει έξω/ ποιός δεν

υνισμα/ μην ξανάρθεις αδι

λω απουσία αν συνεχίσεις/ θα μ

μούς/ το 20 είναι για το θεό κ

ουδάκη/ τριήμερη αποβο

/ προσοχή, στοιχηθείτε/ ποιος

/ την Πέμπτη θα πάμε εκκλησία/

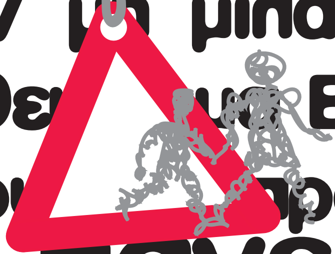
βγάλτε μια κόλλα χαρτί/ μην

ν τύπο του υδροχλωρικού οξέω

αόριστο του ίστημι/ μη μιλάς

τάλαβε/ πες μου το θε Βο

στη/ κάντε δύο γύρου

ις/ σκονάκι πανελ

rage against the school-machine & **το πείρα(γ)μα**

μαθητές και μη, ενάντια στη σχολική μηχανή

πρωτοβουλία ενάντια στο θεσμό της εκπαίδευσης

το 19 για τον καθηγητή/ μην κ

ή/ στο διευθυντή/ αύριο με το